

om sin Adkomst. Sælgeren betragtes med andre Ord altid som Garant for at Salgs- genstanden tilhører ham og — hvad der staaer i Klasse dermed — for, at den ikke er behæftet med saadanne Tredjemand tilkommende Rettigheder, som udelukke den fulde af Køberen tilsigtede Retserhvervelse. Undtagelse herfra gælder dog naturligvis, naar Køberen ved Købets Afslutning selv har vidst eller burdet vide, at Salgs- genstanden tilhørte Trediemand, saaledes at han maa antages selv at have villet løbe Risikoen i denne Hensende og derfor ved Fastsættelsen af Købesummens Størrelse at have taget Hensyn hertil, jfr. Paragrafens 2det Punktum.

Om Køb paa Prøve.

§ 60.

Medens Udkastet ikke i Almindelighed og stiller særlige Regler for Tilfælde, i hvilke Købet er indgaaet under Tilføjelse af Betingelser eller Tidsbestemmelser, men herom lader det have sit Forblivende ved, hvad der følger af de almindelige Regler om Retshandler, foranlediger det navnlig i den mindre Handel forekommende Køb paa Prøve eller paa Besigt i to Retninger særlige Regler for Retsforholdet efter Salgs- genstandens Levering af Sælgeren. Dels trænges der til en Bestemmelse om, hvorvidt Køberens Tavshed herefter medfører, at han bliver bundet ved Købet d. v. s. at han maa beholde Genstanden paa de forud aftalte Vilkaar, dels bør det ved en positiv Regel afgøres, hvem af Parterne der bærer Risikoen for Salgs- genstanden, medens den befinder sig hos Køberen.

I førstnævnte Henseende stemmer det med den naturlige Opfattelse og er ogsaa statueret ved en Dom af vor Højesteret, jfr. Ugeskr. f. Retsvæs. 1881 S. 839, at

Køberen bliver bunden ved Købet — ikke blot, naar han undlader inden aftalt Tid at meddele Sælgeren, at han ikke vil beholde Genstanden — men ogsaa naar han i Tilfælde af, at ingen saadan Tid er aftalt, undlader at give Sælgeren denne Meddelelse inden „passende Frist“. Hvad der maa anses for en „passende“ Frist afhænger af Omstændighederne ved det enkelte Tilfælde, navnlig af hvor lang Tid en ordentlig Prøvelse af Genstanden regelmæssig kan forudsættes at vilde tage. Særlig Betydning vil det derved have, om Sælgeren har opfordret Køberen til at erklære sig, men paa den anden Side kan efter Udkastet Fristen for Køberens Ret til vilkaarlig Tilbage- træden fra Købet udløbe, uden at Sælgeren herom har rettet nogen Forespørgsel til Køberen.

I sidstnævnte Henseende stemmer det vistnok med den raadende Opfattelse, at Køberen bærer Faren for Genstanden, saalænge han har den til Prøve eller Besigtigelse. En modsat Regel vilde ogsaa i altfor høj Grad prisgive Sælgeren til Køberens større eller mindre Paapasselighed og paa Grund af Køberens Herredømme over Bevislighederne ofte medføre, at Sælgeren mister Købesummen i Tilfælde, i hvilke Genstandens Undergang eller Forringelse er at henføre til en Fejl eller Forsømmelse hos Køberen.

Som ovenfor antydtes opstiller Bestem- melsen i Paragrafens 1ste Stykke alene en Begrænsning for Køberens Ret til vil- kaarlig Tilbage- træden fra Købet, men afskærer ham naturligvis ikke fra at hæve Købet paa Grund af Mangler ved Salgs- genstanden jfr. herved ogsaa § 58.

Om Meddelelser efter denne Lov.

§ 61.

Blandt de Meddelelser af forskellig Art, der i saa rigt Maal kunne forekomme under